

του Μιχαήλ Χούλη, Θεολόγου

Τι είναι οι «ενεργειακές» θεραπείες και ποιο το προκύπτον ποιμαντικό πρόβλημα

Γιόγκα και Διαλογισμός

Αγιουρβέδα

Η Ομοιοπαθητική αυτοαναλυόμενη

Βελονισμός

Σχετικά με το Ρέικι

Ρούντοι και Κρύσταλλοι της Νέας Εποχής

Επίλογος

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ‘ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΕΣ’ ΘΕΡΑΠΕΙΕΣ ΚΑΙ ΠΟΙΟ ΤΟ ΠΡΟΚΥΠΤΟΝ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Οι «θεραπευτικές» λατρείες ή εναλλακτικές «θεραπείες» είναι οφθαλμοφανές πως πληθαίνουν συνεχώς και υπόσχονται πως θεραπεύουν κάθε ψυχοσωματική πάθηση, ενώ ανήκουν στο φαινόμενο του αποκρυφισμού της ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ. Οι εναλλακτικοί αυτοί τρόποι θεραπείας βασίζονται στην απωανατολική μεταφυσική και είναι αντεπιστημονικοί και ανορθόδοξοι. Χρησιμοποιούν υποτίθεται πανάρχαια συστήματα θεραπείας, όπως είναι οι διαφόρων ονομασιών αόρατες και μη επαληθεύσιμες ενέργειες (που δεν αναγνωρίζονται από τη δυτική ιατρική) και η ίαση επιτυγχάνεται κατ’ αυτούς σε ενεργειακό, συμπαντικό και ολιστικό επίπεδο. Σκοπός τους είναι να εξισορροπηθεί δήθεν η ‘πράνα’, ή το ‘τσι’, ή το ‘κι’ στα ιαπωνικά, ή το ‘μάνα’ στα ινδιάνικα ή ο αποκρυφιστικός ‘αιθέρας’, ή η με οποιαδήποτε άλλη ονομασία, ιδίου περιεχομένου, ενέργεια που δήθεν διεκόπη μέσα στον ασθενή, και που γι’ αυτό πιστεύουν ότι αρρώστησε. Πρόκειται για μια βιομηχανία που απλώνεται με τη μορφή πολυπληθών συλλόγων και προσφέρεται με αποκρυφιστικές -ωστόσο έντεχνα και ορθολογιστικά διαφημιζόμενες στην εποχή μας- διδασκαλίες, οι οποίες συνεχώς ελέγχονται και αποκαλύπτονται, στην αποκλίνουσα ως προς την υγεία πρακτική τους, από πολλούς ιατρικούς συλλόγους και επιφανείς ιατρούς στην Ευρώπη και Αμερική. Παρόλα αυτά προσπαθούν όσον το δυνατόν πιο έντονα να διεισδύουν στον επιστημονικό ιατρικό κόσμο, διαδίδοντας -ή μεθοδεύοντας στο να φανεί- πως κομίζουν όχι μόνο την τελευταία πρόταση της υγείας, αλλά και ότι συμβάλουν εκεί που η δυτική ιατρική και η «θρησκευτικοποιημένη» εκκλησιαστική ζωή απέτυχε: στην ολόπλευρη και πλήρως εξιδανικευμένη δηλαδή θεραπεία της προσωπικότητας, στην ισόρροπη ψυχοσωματική ανάπτυξη του ανθρώπου, στην θετική κατεύθυνση της συνείδησης σε ατραπούς ευτυχίας, στην αυτοπραγμάτωση, όπως το ονομάζουν, και στην πραγματική αυτογνωσία. Γίνονται επομένως πιστευτοί από πλήθος κόσμου που

στενάζει κάτω από πνευματικά και σωματικά προβλήματα, ενώ το βάρος μετατίθεται στην ελπίδα για μια καλύτερη ζωή, φυσική και μεταφυσική.

Ποιμαντικό ζήτημα προκύπτει όταν αρκετοί χριστιανοί, ενώ εκκλησιάζονται και κοινωνούν και δέχονται τα της πίστεως, εν τούτοις συμμετέχουν και σε παραϊατρικά κέντρα και σε παγανιστικές προτάσεις θεραπείας ή μελλοντολογίας, που χαρακτηρίζονται αντιχριστιανικές ή στην καλύτερη περίπτωση ψευδοεπιστημονικές. Επιπλέον, πολλοί δυστυχώς γιατροί, διεθνώς και στην Ελλάδα, προωθούν -για οικονομικούς λόγους- τέτοιες αμφιβόλου ποιότητας θεραπείες και δρουν έτσι ως «επαληθευτές» των παράδοξων και απαράδεκτων ιατρικά αυτών συλλόγων. Το φαινόμενο έχει γενικευθεί και πιστεύουμε ότι είναι θέμα ιδιοτελούς προσέγγισης του Θεού και της Εκκλησίας, όταν δηλαδή η πίστη εξυπηρετεί περισσότερο την ατομική μας αυτοσυντήρηση και διαιώνιση, όχι το θέλημα του Θεού. Πολλοί άνθρωποι στην εποχή μας πηγαίνουν σε μάγους, σε μέντιουμ, σε αστρολόγους, σε χαρτορίχτρες κ.α. προκειμένου να βρουν θεραπεία και λύση -και μάλιστα ΑΜΕΣΑ- στα προβλήματά τους, αντί να εμπιστεύονται το θέλημα του Θεού, όποιο κι αν είναι αυτό, που φυσικά αφορά πάντα τη σωτηρία τους. Το ίδιο συμβαίνει και στον τομέα της υγείας. Δοκιμάζουν οι περισσότεροι ό,τι κι αν παρουσιασθεί μπροστά τους, όποια θεραπεία ακούσουν πως 'έχει αποτελέσματα', άσχετα αν η όλη φιλοσοφία που συναντάνε σε μεταφυσικού τύπου ιατρικές προτάσεις είναι αρνητικά θρησκευτική και ειδωλολατρική. Η σκέψη πολλών είναι: 'Εγώ θέλω να μην πονάω και να γίνω καλά. Δεν με ενδιαφέρει το ποιος θα με θεραπεύσει και πώς θα με θεραπεύσει, φτάνει να με θεραπεύσει'!

Αυτή η σύγχρονη λογική δεν ταιριάζει όμως σε χριστιανούς, δεδομένου ότι το σπουδαιότερο στην εκκλησιαστική ζωή είναι η εμπιστοσύνη, η πίστη και η ελπίδα μας προς τον Τριαδικό Θεό, και όχι αποκλειστικά η υγεία, η δύναμη και η ευεξία, προς τα οποία στρέφουν συνεχώς -και μέσω διαφημίσεων άλλωστε- τους ανθρώπους. Ο Θεός, σε πολλές περιπτώσεις, γνωρίζουμε ότι αποκαλύπτεται ιδίως στον πόνο και την ασθένεια, και πολλοί άγιοι υπήρξαν επιρρεπείς σε ασθένειες και μέσα σ' αυτές, αλλά και δι' αυτών, αγίασαν και κέρδισαν την αιωνιότητα. Αυτό δεν σημαίνει ότι πρέπει να επιζητούμε την ασθένεια. Σημαίνει ότι πρέπει να επιζητούμε πρωτίστως την αγάπη και κοινωνία με το Θεό και τη σωτηρία και όχι να ρίχνουμε το βάρος επιφανειακά και μόνο στην υγεία μας, ΘΥΣΙΑΖΟΝΤΑΣ ΤΑ ΠΑΝΤΑ, ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΜΑΣ, σ' αυτήν! Δεν είναι υγιής ακόμη θρησκευτική στάση ζωής εκείνων που «χρησιμοποιούν» και χρειάζονται το Θεό και προσεύχονται σ' αυτόν για ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΤΟ ΔΙΚΟ ΤΟΥΣ ΘΕΛΗΜΑ και όχι του Θεού, και για συμφεροντολογικούς και ατομιστικούς σκοπούς. Στην Εκκλησία προσευχόμαστε για να επικρατήσει το θέλημα του Θεού ('Γενηθήτω το θέλημά Σου', λέμε στο Πάτερ Ημών), που είναι σωτήριο και κατεξοχήν ζωογόνο, και όχι για να επιβεβαιωθούμε εγωιστικά. Ας μην εμπιστευόμαστε επομένως τον οποιονδήποτε, αλλά εκείνους που φέρουν εκκλησιαστική μαρτυρία Ιησού Χριστού. Ό,τι λάμπει, εξάλλου, δεν είναι απαραίτητα και χρυσός, και την αλήθεια αυτή τη βιώνουμε καθημερινά.

Παρακάτω θα αναφερθούμε περιληπτικά σε μερικές από τις πιο γνωστές 'ενεργειακές' θεραπείες, ήτοι στη Γιόγκα και το Διαλογισμό, την Αγιουρβέδα, την

Ομοιοπαθητική, το Βελονισμό, το Ρέικι, τους Ρούνους και τους Κρυστάλλους της Νέας Εποχής.

ΓΙΟΓΚΑ ΚΑΙ ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΣ

Η λέξη γιόγκκα σημαίνει ένωση με το υπέρτατο θείο, ενώ στα λατινικά σημαίνει ότι κάποιος τίθεται κάτω από προστατευτική δύναμη-ασπίδα (jugum=ασπίδα) [‘Το αλφάβητο του αποκρυφισμού’, Kurt E. Koch, εκδ. Στερέωμα, 1993, σελ. 210]. Η έννοια της γιόγκκα είναι καθαρά θρησκευτική -είναι μια από τις 6 ορθόδοξες κατευθύνσεις (Νταρσάνες) του Ινδουισμού- αν και παρουσιάζεται στις δυτικές χώρες με μορφή γυμναστικής, ότι μειώνει τις συναισθηματικές ταραχές και το άγχος, ότι προσφέρει μια ιδιαίτερα χαλαρωτική εκτόνωση κ.λπ., και όλα αυτά για οικονομικούς ως επί το πλείστον λόγους. Οι ίδιοι οι Ινδοί γκουρού θεωρούν ανάρμοστη συμπεριφορά το να παρουσιάζουν στη Δύση ορισμένοι επιτήδειοι την γιόγκκα ως γυμναστική άσκηση και για ευεξία και ψυχολογική εκτόνωση, αφού πρόκειται για αναπόσπαστο μέρος του Ινδουισμού και του Βουδισμού. Το ζητούμενο στον Ινδουισμό, απ’ όπου και προέρχεται η γιόγκκα, είναι να απελευθερωθεί η ψυχή από την άγνοια του εαυτού της, από τη φαντασίωση του κόσμου και τελικά από τον κύκλο, όπως πιστεύουν, των μετεμψυχώσεων.

Η σημαντικότερη ζημιά, για έναν χριστιανό ασκούμενο στη γιόγκκα, είναι Η ΕΞΟΙΚΕΙΩΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΩΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΗ ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ. Ο ΑΥΤΟΫΠΝΩΤΙΣΜΟΣ μάλιστα κατά τον διαλογισμό, σε συνδυασμό με την ΕΠΙΚΛΗΣΗ ΤΩΝ ΜΑΝΤΡΑ (ιερών φράσεων ή ονομάτων ινδουιστικών θεοτήτων), επιφέρει ενδεχομένως πνευματικές αλλοιώσεις και άρνηση του σωτήριου αναστάσιμου μηνύματος του Χριστού. Το ημίφως, η κατάλληλη ατμόσφαιρα στο φως των κεριών, η αυτοβύθιση, οι συγκεκριμένες στάσεις σώματος, Η ΣΩΣΤΗ ΑΝΑΠΝΟΗ (Πραναγιάμα) των γιόγκκι (γεμάτη με Πράνα στέλνεται κάτω στην σπονδυλική στήλη, στο ιερόν οστόύν, στην έδρα της Κουνταλίνι ή την αποθηκεύουν στο Ηλιακό Πλέγμα), οι θεωρίες περί “ΡΟΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ” στον οργανισμό, ανοίγματος κέντρων “ΤΣΑΚΡΑ” (υποτιθέμενα, απωανατολικής έννοιας, κέντρα ενέργειας στο σώμα μας, δια των οποίων επιτυγχάνεται η σωστή ροή της ζωτικής ενέργειας και η αποκατάσταση της υγείας), η φιδοειδώς αναδυόμενη δύναμη της “ΚΟΥΝΤΑΛΙΝΙ” (κρυμμένη δύναμη που πιστεύουν πως όταν διεγερθεί ανοίγουν οι πηγές της γνώσης και ο νους φτάνει στην υπεραισθητική αντίληψη), η διδασκαλία περί των επτά αρχών από τις οποίες δέχεται η γιόγκκα ότι αποτελείται ο άνθρωπος (και όχι μόνο από την ψυχή και το σώμα του), οι αποκρυφιστικές θέσεις περί ‘ΑΣΤΡΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ’ (‘διδάσκουν’ ότι είναι αόρατο, ταξιδεύει μ’ αυτό το ‘Εγώ’ ανώτερων ανθρώπων, συλλέγουν μ’ αυτό πληροφορίες, κατά τη διάρκεια του ύπνου ή σε συνειδητή κατάσταση, και προβάλλεται σε τρίτους ως φάντασμα), ΕΞΑΚΟΝΤΙΣΗΣ της σκέψης (στέλνουν σκέψεις αγάπης και συμπάθειας σε κάποιους άλλους), οι θεραπείες που πιστεύουν πως μπορούν να πραγματοποιηθούν ΑΠΟ ΑΠΟΣΤΑΣΗ (με κάθε ρυθμική αναπνοή στέλνει ο ‘θεραπευτής’ δύναμη ζωής-Πράνα, σχηματίζοντας την νοερή εικόνα του ασθενή, η οποία σαν παλμική δόνηση ‘θρονιάζεται’ στον ψυχικό μηχανισμό του πάσχοντος’), οι απόψεις της γιόγκκα περί ΠΡΑΝΑ (δέχονται ότι είναι μια «παγκόσμια αρχή κίνησης, δύναμης και ενέργειας» που εισχωρεί και ζωοποιεί τα πάντα),

αυτοσωτηρίας-ΦΩΤΙΣΜΟΥ (η Γιόγκα διδάσκει, αντίθετα με τον Χριστιανισμό, πως ο Φωτισμός δεν έχει σχέση με το Θεό, παρά με μας τους ίδιους. Ο φωτισμένος μυστικιστής αυτοθεώνεται, ανακαλύπτοντας την παντογνωσία να πηγάζει από μέσα του και αποκτά την επίγνωση ότι υπήρχε πάντα, υπάρχει και θα υπάρξει αιώνια), μετενσάρκωσης κ.λπ. -που είναι καθαρά αντιχριστιανικές διδασκαλίες- οδηγούν σταδιακά τον ασκούμενο στην ινδουιστική και βουδιστική φιλοσοφία (βλ. 'Γιόγκα', του γιόγκι Ramacharaka, εκδ. ΙΔΡΕΙΑ, Αθ. 1967).

Ακόμη, η Γιόγκα υποτιμά αφάνταστα το πρόσωπο του Κυρίου, τον οποίον θεωρεί δεύτερης τάξης ήρωα σε σύγκριση με τους αγνούς και τέλειους γιόγκιν (Βιβεκανάντα, σελ. 301), αλλά και η Χάρη του Θεού δεν παίζει κανένα ρόλο γι' αυτήν στη σωτηρία. Σημασία έχει, ισχυρίζονται οι γιόγκιν, να είναι κανείς ταπεινός. «Αν είστε, θα γίνετε τέλειοι, χωρίς να έχετε διαβάσει κανένα θρησκευτικό βιβλίο, ούτε να έχετε ποτέ πάει σε καμιά εκκλησία ή ναό» (Βιβεκανάντα, σελ. 286). Έτσι, το μυστήριο της Θείας Οικονομίας και η θέωση του ανθρώπου δια της Θείας Ευχαριστίας και των λοιπών αγιαστικών μυστηρίων απορρίπτεται από τη Γιόγκα.

ΑΓΙΟΥΡΒΕΔΑ

Η Αγιουρβέδα είναι ένα διαλογιστικό σύστημα και τρόπος ζωής, που επικεντρώνεται στην απωανατολική χορτοφαγική διαιτολογία και σε τρόπους κάθαρσης και σωστής ροής ενέργειας στον οργανισμό, όπως πιστεύουν και διδάσκουν οι Ινδουιστικές παραδόσεις. Καί για την Αγιουρβέδα επίσης, όλα είναι δονήσεις και ενέργεια μέσα στο σύμπαν και ο διαλογισμός, η διατροφή, οι επιρροές των πλανητών, η σωστή αναπνοή κ.α. εξαπλώνουν σωστά την ενέργεια στον οργανισμό, ο νους ελευθερώνεται από τους εξωτερικούς περισπασμούς, η ενέργεια αρχίζει και ελέγχεται συνειδητά, ανοίγει το τρίτο μάτι, δια της σπονδυλικής στήλης η ενέργεια ρέει προς το μυαλό, και οδηγείται κανείς προς την αυτοανάπτυξη. Η έννοια της Πράνα είναι και εδώ ιδιαιτέρως παρούσα, θεωρείται «η ίδια η ουσία της ζωής», «συντηρεί και θρέφει τη ζωή», ενώ δια του οξυγόνου «εισέρχεται στο σώμα».

Βασικό κλειδί τόσο της Αγιουρβέδα όσο και της Γιόγκα είναι το ότι η συνείδηση, το εγώ, είναι απατηλό και δια του διαλογισμού αντιλαμβάνεται κάποιος ότι, αυτό που είναι, δεν είναι άλλο από μια φευγαλέα σύνθεση του συλλογικού ασυνειδήτου της ανθρωπότητας, ότι η ατομική συνείδηση είναι ένας μύθος, η ουσία της ύπαρξης είναι μια ψευδαίσθηση ή, διαφορετικά, η ατομική προσωπικότητα είναι illusion, maya, μη πραγματικότητα. Εξ' ου και η πίστη στο Κάρμα (συσσώρευση έργων, που ευθύνονται για την επόμενη μετενσάρκωση) και τη Μετενσάρκωση (πολλαπλές επανενσαρκώσεις του γνήσιου εαυτού-ταξιδευτή- 'πνεύματος' σε διαφορετικό κάθε φορά σώμα), που αναπόσπαστα συνοδεύουν τη θρησκευτική ιδεολογία της Αγιουρβέδα και της Γιόγκα. Μάλιστα καί οι αγιουρβετικοί διδάσκουν ότι «τα αισθητήρια όργανα του παιδιού, καθώς και το είδος του μυαλού του, ο νους του και η μνήμη, καθορίζονται σε μεγάλο βαθμό από το κάρμα προηγούμενων ζώων» του, θεωρία που βρίσκεται στον αντίποδα της εκκλησιαστικής θεολογίας, η οποία εκφράζεται με τα λόγια του αποστόλου Παύλου: «Οι άνθρωποι μία φορά πεθαίνουν

κι ύστερα κρίνονται από το Θεό» (Εβρ. 9,27).

Συνεπώς (αναφορικά με την ανωτέρω φιλοσοφία) «ο νους ξεχνά την αλήθεια πως ο καθένας μας δεν είναι παρά μία σταγόνα στον ωκεανό της ενεργοποιημένης αντίληψης ... αν η σταγόνα πέσει στον ωκεανό, γίνεται ωκεανός - και δεν ποτέ να τη βρεις πάλι». Ως εκ τούτου, «από τη στιγμή που καταλαβαίνει κανείς πως δεν είναι ούτε σώμα ούτε νους, πως αυτά δεν είναι παρά μόνο εργαλεία» ... τότε φτάνει να κατανοήσει «τον Πραγματικό Εαυτό» που σημαίνει «είμαι η υπέρτατη αντίληψη. Καθαρή αντίληψη. Ο Θεός». Ο αληθινός εαυτός μας επομένως (για την Αγιουρβέδα) δεν είναι όπως δέχεται ο Χριστιανισμός ίδιον πρόσωπο, σταθερός και αυθύπαρκτος, αλλά μέρος της θεϊκής ουσίας, που πρέπει να συνειδητοποιηθεί δια του διαλογισμού.

Ο αγιουρβεδικός τρόπος ζωής και η φιλοσοφία πόρρω απέχουν από τον μεσογειακό τύπο ανθρώπου, τον Έλληνα, τη φιλοσοφία και τις συνήθειές του, τον δυτικό τρόπο ζωής: «Μόλις ξυπνάτε, πρέπει να βάζετε το ένα χέρι λίγο κάτω από τη μύτη, προκειμένου να δείτε ποιο από τα δύο ρουθούνια είναι ανοιχτό. Μόλις το ανακαλύψετε, θα πρέπει να λειτουργείτε μ' εκείνη την πλευρά του σώματος αρχικά, επειδή εκεί βρίσκονται ακόμα περισσότερο συγκεντρωμένες οι ενέργειες Αν αναπνέετε απ' το δεξί ρουθούνι, κοιτάξτε την παλάμη του δεξιού σας χεριού... Αναγνωρίστε την ως τον καλύτερο φίλο σας, και φιλήστε τη. Η πράξη αυτή, του φιλιού, μεταδίδει ενέργεια Αφού κοιτάξετε την παλάμη σας και τη φιλήσετε, κοιτάζοντας τα δάχτυλά σας τρίψτε τα με τους αντίχειρες μ' αργό και κατευναστικό ρυθμό Θα πρέπει κανείς να τρίβει τον καρπό του με τη φορά των δεικτών του ρολογιού, ώστε να χαλαρώσουν οι μύες και να υπάρξει ελεύθερη κίνηση. Κατόπιν καθόμαστε ήσυχα για μερικά δευτερόλεπτα με άδειο νου, αποφεύγοντας οποιαδήποτε επαφή με άλλους. Η αποφυγή της συζήτησης ... μάς προστατεύει από τις αρνητικές σκέψεις». «Τώρα που ο οργανισμός σας είναι ήρεμος και χαλαρωμένος, σηκωθείτε απ' το κρεβάτι με το πόδι της ίδιας πλευράς με το ρουθούνι που λειτουργεί. Η σειρά αυτή δημιουργεί μια ασπίδα ενέργειας, η οποία αποτρέπει τις αρνητικές επιδράσεις για την υπόλοιπη ημέρα Βγαίνοντας απ' το κρεβάτι με το (ίδιο) πόδι εναρμονίζεστε με τις υπάρχουσες ενέργειες στον πλανήτη Μόλις σηκωθείτε καθίστε μπροστά σε έναν καθρέπτη για ένα με δύο λεπτά και χαμογελάστε στον εαυτόν σας, κάντε μερικές γκριμάτσες κι απολαύστε το είδωλό σας Οι ινδικές γραφές επίσης μαρτυρούν τα οφέλη τού να δει κανείς κάτι λευκό εκείνη την ώρα, ειδικά αν είναι γιαούρτι, λευκά λουλούδια ή λευκά πουλιά. Επίσης μια αγελάδα ή ένα ελάφι ... Σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να δείτε κάποιον με κατεβασμένα μούτρα ή κάποιον ο οποίος είναι θυμωμένος Αν εμφανιστεί μία απ' αυτές τις εικόνες, κλείστε τα μάτια μέχρι να φύγει ή κοιτάξτε αμέσως κάπου αλλού και βγείτε απ' το δωμάτιο. Ό,τι κι αν γίνει, μη μιλήσετε σε κανέναν Η συζήτηση μπορεί εύκολα να σας ρίξει πάλι σ' αυτούς (τους κακούς παλμούς)».

Και άλλα πολλά 'εποικοδομητικά' και άκρως εγωιστικά και ανώριμα, κατά τον δυτικό πολιτισμό και την ελληνική μας παράδοση, αφού άλλωστε τα θεμέλια ολόκληρης της Αγιουρβέδα κινούνται σε ατομιστικά - εσωστρεφή (το ίδιο κάνει και ο διαλογισμός, η χορτοφαγία και όλη η φιλοσοφία της) και όχι συλλογικά και

κοινωνικά πρότυπα. Η λιτότητα λ.χ., η ελεημοσύνη, η μη βία, η αληθινή πίστη στο Θεό, η νηστεία κ.λπ. υπάρχει για την «αγνότητα του νου και των πράξεων». «Ο θυμός, η απληστία, ο φθόνος, η βία και η κακοήθεια» πρέπει να αποφεύγονται γιατί «καταστρέφουν τη χημεία του σώματος», αλλά και γιατί «προωθούν την ανάπτυξη ορμονών και ενζύμων». Δεν πρέπει να είναι κανείς θυμωμένος, γιατί δημιουργείται «ένα υπερβολικά όξινο περιβάλλον για τον οργανισμό και τα κύτταρά του υποφέρουν» κ.α.

Συναντά κανείς και μεγάλη θρησκοληψία στην Αγιουρβέδα, όπως υπήρχε βέβαια και στην αρχαία Ελλάδα και στα λαϊκά στρώματα στο Βυζάντιο, αλλά αυτό δεν πάύει να σερβίρεται και σαν σίγουρη τώρα θεραπευτική εμπειρία: «Αν το παιδί ενοχληθεί (συναισθηματικά) και η κατάσταση συνεχίζεται, μπορεί μια γυναίκα του σπιτιού να απομακρύνει τις αρνητικές δονήσεις, περνώντας τα ακόλουθα τρία αντικείμενα πάνω από κεφάλι του μωρού, καθώς αυτό θα κοιμάται. Η γυναίκα αυτή θα πρέπει να κάνει πρώτα διαλογισμό: 1. Μία πέτρα, η οποία πρέπει στη συνέχεια να πεταχτεί έξω από το σπίτι, στο έδαφος, 2. Εφτά κρυστάλλους αλατιού (οι οποίοι πρέπει στη συνέχεια να πεταχτούν σε τρεχούμενο νερό), 3. Κόκκινες ξερές καυτές πιπεριές (οι οποίες πρέπει να πεταχτούν στη φωτιά)» [Όλα τα στοιχεία της παρούσης παραγράφου αντλήθηκαν από το βιβλίο του Χάρις Γιοχάρι, «Αγιουρβέδα, Ένας πλήρης οδηγός για την υγιεινή ζωή», εκδ. Κέδρος, Α.Ε., 2002», ενώ ο σχολιασμός είναι δικός μας].

Η ΟΜΟΙΟΠΑΘΗΤΙΚΗ ΑΥΤΟΑΝΑΛΥΟΜΕΝΗ

Το κείμενο που ακολουθεί είναι παρμένο από το Κεφάλαιο 3: «Παρασκευή των ομοιοπαθητικών φαρμάκων», από το βιβλίο «ΟΜΟΙΟΠΑΘΗΤΙΚΗ - Η ΙΑΤΡΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗ ΝΕΑ ΧΙΛΙΕΤΙΑ» του κ. Γιώργου Βυθούλκα: 'Οι διαλύσεις είναι τέτοιες (σημείωσή μας: εννοείται του ομοιοπαθητικού φαρμάκου) που ΟΥΤΕ ΕΝΑ ΜΟΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΧΙΚΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΥ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΠΑΡΑΜΕΙΝΕΙ! Στην παράγραφο 209 ο Χάνεμαν (Σημείωση δική μας: Ο ιδρυτής της Ομοιοπαθητικής) γράφει: «Το ομοιοπαθητικό σύστημα ιατρικής αναπτύσσει, σε ανήκουστο μέχρι τώρα βαθμό, ΤΙΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΩΝ ΑΚΑΤΕΡΓΑΣΤΩΝ ΟΥΣΙΩΝ, με τρόπους ασυνήθιστους, που δεν είχαν μέχρι σήμερα δοκιμαστεί και με τους οποίους όλες αυτές οι ουσίες γίνονται ανυπολόγιστα αποτελεσματικές και θεραπευτικές». ... Αυτό που ανακάλυψε ο Χάνεμαν είναι ότι σε κάθε ουσία στη φύση ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΠΟΙΑ ΚΡΥΜΜΕΝΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΖΩΗ. Μπορούμε να κινητοποιήσουμε και να χρησιμοποιήσουμε αυτή τη "δύναμη", αν γνωρίζουμε πώς να επεξεργαστούμε σωστά τις ουσίες'. (Τα κεφαλαία γράμματα δικά μας). Από: https://www.homeopathy.gr/homeopathy/preparation_homeopathic_remedies.html

Στο άρθρο του γνωστού και πάλι ομοιοπαθητικού κ. Γ. Βυθούλκα: «ΒΑΣΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΤΗΣ ΟΜΟΙΟΠΑΘΗΤΙΚΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ», αναφέρεται το εξής: "Οι ομοιοπαθητικοί υποστηρίζουν ότι η πείρα τους δείχνει πως οι υψηλές δυναμοποιήσεις (πολλαπλές αραιώσεις) έχουν ακόμη καλύτερα θεραπευτικά αποτελέσματα και ότι η δραστηριότητα της φαρμακευτικής ουσίας οφείλεται μάλλον στην εμφάνιση μιας «ΝΕΑΣ ΛΕΠΤΗΣ ΜΟΡΦΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ» που προκύπτει μέσα από την διαδικασία της δυναμοποίησης. Επομένως δεν έχουμε να κάνουμε με ένα φάρμακο που δρα σε

χημικό επίπεδο αλλά μάλλον σε «ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΟ» (Τα κεφαλαία γράμματα δικά μας).
Από: [www.homeopathy.gr/homeopathy/introduction_homeopathy_vithoulkas.html]

Με τον ίδιο τρόπο χαρακτηρίζεται η Ομοιοπαθητική στη σελίδα «ΟΜΟΙΟΠΑΘΗΤΙΚΗ ΙΑΤΡΙΚΗ- Άθως Όθωνος Ιατρός»: Ως «ένα Ενεργειακό Θεραπευτικό Σύστημα, Ενεργειακή Ιατρική, όπως και ο Βελονισμός γιατί τα φάρμακα που χρησιμοποιεί μπορεί μεν να προέρχονται από φυτά ή ορυκτά αλλά μετατρέπονται σε ενεργειακά φάρμακα με τη διαδικασία της δυναμοποίησης και δρουν ΣΤΟ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ του ανθρώπου» (Τα κεφαλαία γράμματα δικά μας). [<https://www.homeomed.gr/index.php/el/2011-11-13-12-02-54#1>]

Το 1ο ερώτημα φυσικά των ορθοδόξων ιατρών είναι πώς θεραπεύει η Ομοιοπαθητική, αφού «ούτε ένα μόριο του αρχικού φαρμάκου δεν έχει παραμείνει», αλλά και το 2ο είναι: ποιες είναι αυτές «οι εσωτερικές δυνάμεις των ακατέργαστων ουσιών», ποια είναι «η κρυμμένη εσωτερική ζωή» που υπάρχει σε κάθε ουσία στη φύση και τι σημαίνει «δρουν στο ενεργειακό επίπεδο του ανθρώπου», όταν ακόμη και η σύγχρονη ιατρική δεν έχει ανακαλύψει κάτι περί αυτών!

Από τη ΒΙΚΙΠΑΙΔΕΙΑ (λήμμα 'Ομοιοπαθητική') διαβάζουμε τα εξής: Η ιδέα της δυναμοποίησης προτάθηκε περίπου το 1825 και καθώς φαίνεται υπήρξε άρρηκτα συνδεδεμένη με το διαδεδομένο δόγμα του βιταλισμού (ή της «ζωτικής δύναμης»), της πεποίθησης δηλαδή πως οι λειτουργίες ενός ζωντανού οργανισμού καθορίζονται από μία μη φυσική εσωτερική δύναμη. Ήδη από την εποχή της έκδοσης του Οργάνου, ο Χάνεμαν ασπαζόταν την πεποίθηση πως οι ασθένειες οφείλονταν σε «διαταραχές της άυλης δύναμης (η ζωτική αρχή) που προσδίδει ζωή στο ανθρώπινο σώμα» και πως για την ομοιοπαθητική, η θεραπεία είναι αποτέλεσμα της αντίδρασης της ζωτικής δύναμης στο κατάλληλα επιλεγμένο φάρμακο. Ισχυρίστηκε πως η «δυναμοποίηση» ΜΠΟΡΟΥΣΕ ΝΑ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΙ ΕΝΑ ΕΙΔΟΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ, ΠΟΥ Ο ΙΔΙΟΣ ΘΕΩΡΟΥΣΕ ΑΪΛΗ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ...

Κατά την ομοιοπαθητική δεν υπάρχει όριο στη δυναμοποίηση ενός φαρμάκου, συνεπώς η δραστηριότητά του μπορεί να αυξηθεί ΑΠΕΡΙΟΡΙΣΤΑ παρά την απουσία μορίων της αρχικής διαλυμένης ουσίας. Η υπόθεση αυτή παραβιάζει τον τρόπο με τον οποίο κατανοούμε σήμερα τις επιστήμες της φυσικής και της χημείας. Εφόσον τα ομοιοπαθητικά φάρμακα πολύ υψηλών αραιώσεων δεν περιέχουν οποιαδήποτε ποσότητα της αρχικής δραστικής ουσίας, ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ ΑΔΥΝΑΤΟ ΝΑ ΔΙΑΘΕΤΟΥΝ ΟΠΟΙΑΔΗΠΟΤΕ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΙΔΙΟΤΗΤΑ, αποδίδοντας κατ' επέκταση οποιαδήποτε επενέργεια τους σε γνωστά φαινόμενα, όπως η ΑΥΘΥΠΟΒΟΛΗ (φαινόμενο placebo) (δικό μας: πλασίμπο= εικονικό φάρμακο), ή σε φυσιολογικές διεργασίες όπως η αυτόματη ύφεση των συμπτωμάτων μετά την πάροδο ενός χρονικού διαστήματος (παλινδρόμηση). Σύμφωνα με την Αμερικανική Ιατρική Ένωση, η αποτελεσματικότητα των περισσότερων ομοιοπαθητικών φαρμάκων δεν έχει αποδειχθεί, ενώ φαίνεται πως δεν έχουν βλαπτική επενέργεια, πιθανώς εξαιτίας των απειροελάχιστων δόσεων.

Η υπόθεση πως η απειροελάχιστη δόση μίας ουσίας είναι σε θέση να διατηρεί τη

δραστικότητά της χαρακτηρίζεται επίσης παράδοξη, καθώς αν αληθεύει, το υπάρχον νερό της Γης που έχει έρθει σε επαφή με άλλες ουσίες, λειτουργεί υποχρεωτικά ως ομοιοπαθητικό φάρμακο. Κατά την ομοιοπαθητική ωστόσο η υπεράσπισή της συνίσταται κυρίως στην ιδέα πως υφίσταται ένα αφηρημένο είδος «ΜΝΗΜΗΣ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ», ώστε με κάποιον ΑΓΝΩΣΤΟ ΤΡΟΠΟ η αρχική ουσία «ΕΝΤΥΠΩΝΕΤΑΙ» στο νερό κατά τη δυναμοποίηση. Για περισσότερο από εκατό χρόνια, ερευνητές της ομοιοπαθητικής έχουν επιχειρήσει να εξηγήσουν επιστημονικά την υπόθεση αυτή, χωρίς επιτυχία (Όλα τα κεφαλαία γράμματα δικά μας) [Από: <https://el.wikipedia.org/wiki>].

ΒΕΛΟΝΙΣΜΟΣ

Με την ίδια ανωτέρω απωανατολική φιλοσοφία, αλλά με διαφορετικούς όρους εκφραζόμενη, εργάζεται και ο Βελονισμός, που μέσω της Κίνας έγινε γνωστός και στη Δύση. Μέχρι σήμερα έχει υποστεί αρκετές τροποποιήσεις, αλλά βασικά δέχεται την ύπαρξη Μεσημβρινών στον οργανισμό του ανθρώπου (δρόμοι ενέργειας που συμπλέκονται με ομάδες νευρώνων – μη επαληθεύσιμα ανατομικά στοιχεία στη επίσημη ιατρική), οι οποίοι σε πολλές περιπτώσεις βλάβης μπλοκάρουν την διερχόμενη ενέργεια, με αποτέλεσμα να νοσεί ο άνθρωπος. Τότε εισάγονται πολύ λεπτές βελόνες σε διάφορα κατάλληλα σημεία του σώματος -τα βυθίσματα, από 13 που ήταν αρχικά σε 12 μεσημβρινούς, έγιναν 365 σημεία στο σώμα και σήμερα 3.000 περίπου- που αποφορτίζουν και ανοίγουν και πάλι τη δίοδο της ενέργειας, οπότε επέρχεται τελικά, κατά τους βελονιστές ειδικούς, η υγεία, αφού έχουν ήδη συμβουλευτεί οι βελονιστές αστρολογικά και μετεωρολογικά στοιχεία. Στο Κείμενο του Πανεπιστημίου της Σαγκάης, της Παραδοσιακής Κινεζικής Ιατρικής, αναφέρονται πολλών ειδών ασθένειες που θεραπεύονται δια του Βελονισμού: Χρόνια Ιγμορίτιδα, Κώφωση, Γλαύκωμα, Μυωπία, Ρινίτιδα, πονόδοντος, κοινό κρυολόγημα, βρογχικό άσθμα, ακράτεια, αιματουρία, αμηνόρροια, δυσμηνόρροια, αιμορροΐδες, έκζεμα, πρόπτωση μήτρας, κλπ. Οι θεραπείες βασίζονται στον παραδοσιακό κινέζικο συνδυασμό πέντε πρωταρχικών στοιχείων: του ξύλου, της φωτιάς, της γης, του μετάλλου και του νερού (στοιχεία από el.wikipedia.org). Ο Βελονισμός εδράζεται στην ταοϊστική θρησκεία και στον κινέζικο Οικουμενισμό. Παραδοσιακά πίστευαν σε δύο συμπαντικές ενεργειακές αρχές, το Γιν και το Γιανγκ, που αντιπροσωπεύουν αντίστοιχα το παθητικό και το ενεργητικό, το θηλυκό και το αρσενικό, το σκοτάδι και το φως, τη γη και τον ουρανό, το μαύρο και το άσπρο κ.λπ., οι οποίες έχουν άμεσο αντίκρισμα και στα όργανα του σώματος και όταν διαταράσσονται προκύπτει η ασθένεια στη φύση και τον άνθρωπο. Άρα η εξισορρόπησή τους σημαίνει την υγεία στον κόσμο και τον οργανισμό μας. Οι βελονιστές ξεκινούν κάθε διάγνωση μετά τη λήψη του σφυγμού και παρακολουθώντας τον χρωματισμό του προσώπου. (βλ. και Εισηγητική Έκθεση της Επιτροπής Μελετών του Ιατρικού Συλλόγου Αθηνών, με θέμα 'Ομοιοπαθητική, Βελονισμός και άλλες Ενεργειακές Θεραπευτικές Μέθοδοι', από www.alopsis.gr).

Από τη δυτική, συμβατική ιατρική, κατατάσσεται ο Βελονισμός στις Ανορθόδοξες Θεραπευτικές Μέθοδοι, που δεν είναι επιστημονικώς αναγνωρισμένες και επικυρωμένες, όπως είναι η Ομοιοπαθητική, η Ρεφλεξολογία, Σιάτσου, Γιόγκα, Διαλογισμός, Αρωματοθεραπεία, Χρωματοθεραπεία κ.λπ., σύμφωνα με τον Ιατρικό

Σύλλογο Αθηνών, όπως αναφέρει ο καρδιολόγος, καθηγητής Παθολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών, κ. Αθανάσιος Αβραμίδης. Πρόκειται, όπως γράφει για τις λεγόμενες «ενεργειακές» θεραπείες, οι οποίες επικαλούνται μια άγνωστη συμπαντική δύναμη, μια παγκόσμια ενέργεια ή υπέρτατη αρχή, και με βάση αυτή τη δύναμη επέρχεται η θεραπεία στους ασθενείς. Στην περίπτωση αυτή χρησιμοποιείται ένας μεσολαβητής, ένα 'μέντιουμ' και ένας 'μεσάζοντας', που είναι και ο ολιστικός θεραπευτής (βλ. 'Ανορθόδοξες θεραπευτικές μέθοδοι Ιατρικώς και Εκκλησιαστικώς', του Αθανάσιου Β. Αβραμίδα, από τον Επίσημο Ιστότοπο της Εκκλησίας της Ελλάδος, www.ecclesia.gr/greek/holySynod/committees/pastoral/alli_iatriki.html).

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΡΕΪΚΙ

Μια μορφή σύγχρονου αποκρυφισμού, που ανήκει στις 'εναλλακτικές θεραπείες', είναι και το «ΡΕΪΚΙ». Είναι Ιαπωνικής προέλευσης και σημαίνει 'ζωτική ενέργεια', 'θεϊκή δύναμη' κ.α. Πρόκειται για 'ενεργειακές' θεραπείες, που βασίζονται στην έννοια της 'συμπαντικής ενέργειας' ή 'αιθερικής ενέργειας' ή 'βιοενέργειας', ή 'τσί', ή 'μάνα' κ.λπ., όπως προαναφέραμε, που υπάρχει δήθεν παντού στη φύση. Δεν εννοούν όμως την ενέργεια που αναγνωρίζει η επιστήμη της Φυσικής, της Χημείας, της Βιολογίας κ.α. Αλλά μιλάνε για άγνωστη ενέργεια, που υποτίθεται ότι γνωρίζουν μόνο οι θεραπευτές τους και διοχετεύουν στο σώμα, στο νου, στην ψυχή του αρρώστου, στη συνείδηση, στα τρόφιμα κ.λπ. και έτσι λένε ότι θεραπεύουν τα πάντα. Οι συνεδρίες ολοκληρώνονται, αφού ο «θεραπευτής» ευχαριστήσει το Ρέικι που συνήργησε σ' αυτά.

Οι δάσκαλοι ρέικι 'διδάσκουν' ότι η τεχνική τους έχει τρεις βαθμούς: Στον 1ο βαθμό ο μαθητής μαθαίνει να γίνεται κανάλι θεραπευτικής ενέργειας και δέκτης του ρέικι (δηλαδή μέντιουμ). Στον 2ο βαθμό, αρχίζουν να συνειδητοποιούν την ύπαρξη πνευμάτων-βοηθών. Στον 3ο βαθμό παίρνουν τον τίτλο του Master και συντονίζονται, λένε, με την ανώτερη πηγή ρέικι και τον 'Θεό-εαυτό', όπως το αποκαλούν. Κέντρα, όπως το «Διεθνές Κέντρο Εκπαίδευσης στο Ρέικι», διαφημίζουν πως 'αγγελικά πνεύματα' διατίθενται να βοηθήσουν ακόμη και φέρνοντας πελάτες στους οπαδούς ή θεραπεύοντας αρρώστους. Η οικονομική ζημιά που υφίστανται οι μνημένοι είναι το λιγότερο. Αν είναι αληθινές κάποιες από τις επιπτώσεις όσων αναφέρθηκαν, τότε το ρέικι είναι καθαρός αποκρυφισμός. Οι μαθητές του χάνουν την υγιή σχέση με την Εκκλησία και την κοινωνία με την μυστηριακή χάρη του Τριαδικού Θεού. Άλλωστε, οι 'ρεϊκιανοί' αρνούνται προσωπικό Θεό και υποβιβάζουν τον Θεό σε απρόσωπη ενέργεια, που όποτε θέλει κάποιος (με ορισμένες τεχνικές) κατεβαίνει και εκτελεί ψευδοθεραπείες κάθε είδους. Ακόμη, πιστεύουν σε διαλογισμό και μετενσάρκωση, που είναι ασυμβίβαστα με την χριστιανική πίστη. Συμπερασματικά, οι θεραπευτές ρέικι, εκεί που δεν παραπλανούν για επιχειρηματικούς λόγους, είναι κανάλια απόκρυφων δυνάμεων που οδηγούν και άλλα θύματα στην σύγχυση και τον πνευματικό αποπροσανατολισμό. Οι δάσκαλοι ρέικι μιλούν για 'τσάνελλινγκ' -στη γλώσσα του Χριστιανισμού αυτό σημαίνει ότι ο μαθητευόμενος γίνεται αγωγός επικοινωνίας με αόρατες (πονηρές για μας)

οντότητες- και για 'τσάκρας' (αναφερθήκαμε σ' αυτά ακροθιγώς παραπάνω), και είναι γνωστό στους ειδήμονες ότι η φιλοσοφία ρέικι δεν διαφέρει από τις θέσεις της γιόγκα, αφού χρησιμοποιεί τη φιλοσοφία της Πράνα και τις θεραπείες μ' αυτήν χωρίς να την ονομάζει (προφανώς για δυτική εκμετάλλευση) (βλ. και φυλλάδιο: 'Τι είναι το ΡΕΪΚΙ; Θεραπεία ή «θρησκευτική μαγεία»;', αρχιμ. Μελέτιου Στάθη, εφημέριου Ι. Ναού Αγίας Βαρβάρας, Άνω Πατησίων, και άρθρο καθηγήτριας Ελένης Ανδρουλάκης: 'Ρέικι: Θεραπεία ή αποκρυφισμός;', περιοδ. «Παρακαταθήκη» τεύχος 48, Μάιος - Ιούνιος 2006, και από: www.oodegr.com/oode/anatolikes/nea_epoxi/reiki_1.htm)

ΡΟΥΝΟΙ ΚΑΙ ΚΡΥΣΤΑΛΛΟΙ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ

Οι ΡΟΥΝΟΙ είναι ιδεογράμματα (ιερογλυφική γραφή), υποτίθεται δύναμης και ενέργειας, που χρησιμοποιούνταν σε πρακτικές μαγείας και μυστικισμού. Η λέξη 'Runes' είναι Κελτική και σημαίνει 'μυστήριο'. Τα σύμβολα αυτά σχεδιάζονται ή χαράσσονται πάνω σε κομμάτια ξύλου ή πέτρας με τη χρήση της φωτιάς, μεταφέρονται σε φακέλους ή αποσκευές και παρέχουν, για τους διανοητικά πρωτόγονους, πνευματική προστασία και ψυχική ενέργεια. Τα Ταρώ και το αλφάβητο των Ρούνων έχουν εξαιρετική ομοιότητα. Η ρουνική φιλοσοφία αναγεννήθηκε το 1902 από τον Γερμανό αποκρυφιστή Guiddo von List. Αυτός με τις διδασκαλίες και τα βιβλία του επηρέασε ρατσιστικά και πολιτικά τον γερμανικό Εθνικοσοσιαλισμό και τις θεωρίες των Γερμανών μυστικιστών.

Οι ΚΡΥΣΤΑΛΛΟΙ (κομμάτια χαλαζία) που χρησιμοποιούνται στο νεοεποχικό διαλογισμό -σε συνδυασμό με μουσική, κατάλληλο φωτισμό και ειδικές ναρκωτικές ουσίες- είναι τα φυλακτά της Νέας Εποχής, τα οποία εμφανίστηκαν τη δεκαετία του 1980 και σήμερα οι πωλήσεις τους ανέρχονται σε πολλά εκατομμύρια δολάρια. Ο σκοπός, για όσους κατέχουν κρυστάλλους, είναι η δήθεν πνευματική ενέργεια που εκλύουν και η, μέσα από την αυτούπνωση, ανακάλυψη της «συμπαντικής αλήθειας» (βλ. «Η Ψευδώνυμος Γνώσις - Ο Αποκρυφισμός της Νέας Εποχής», Μιχαήλ Γ. Χούλη, εκδ. Στερέωμα, Θεσσαλονίκη, σελ. 62).

ΕΠΙΛΟΓΟΣ:

Με όσα προηγουμένως εκθέσαμε, ελπίζουμε να έγινε φανερό το ασυμβίβαστο Εκκλησίας και ενεργειακών θεραπειών, Αγίας Γραφής και θρησκευτικο-φιλοσοφικών συστημάτων της Άπω Ανατολής. Ο απόστολος Παύλος προειδοποιεί: «Ο Χριστός μάς απελευθέρωσε για να είμαστε ελεύθεροι. ΠΑΡΑΜΕΙΝΕΤΕ ΛΟΙΠΟΝ ΣΤΑΘΕΡΟΙ ΣΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΜΗΝ ΞΑΝΑΜΠΑΙΝΕΤΕ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΖΥΓΟ ΔΟΥΛΕΙΑΣ» (Γαλ. 5,1). Αυτό ισχύει και για τις ενεργειακές θεραπείες, που πίσω από κάθε μια απ' αυτές υπάρχει και ένα θρησκευτικό περιβάλλον ξένο προς την κατά Χριστόν τελειοποίηση και την εκκλησιαστική μυστηριακή ζωή. Η Εκκλησία είναι ψυχοσωματικό νοσοκομείο, δέχεται όλους ανεξαιρέτως τους ανθρώπους που πάσχουν από διάφορες ασθένειες, και τους θεραπεύει με τα άγια μυστήρια. Ιδιαίτερα χορηγεί τη χάρη του Θεού στους παθόντες με το ιερό Ευχέλαιο, που ως μυστήριο που αναφέρεται δύο φορές στην Καινή Διαθήκη (Ιακώβου 5,14/ Μάρκ. 6,13), θεράπευε και θεραπεύει (σε πολλές περιπτώσεις συμβαίνει, φτάνει να το επιτρέψει ο Θεός,

διότι η Χάρη του Χριστού δεν επενεργεί υποχρεωτικά και μαγικά), προσέφερε και προσφέρει ίαση ψυχών και σωμάτων και άφεση αμαρτιών –χωρίς να αντικαθιστά την Ιερά Εξομολόγηση- στους πιστούς. Ο ιερέας εύχεται: «Πάτερ Ἄγιε, ιατρέ των ψυχών και των σωμάτων ... ίασαι τον/την δούλον/η Σου ... εκ της περιεχούσης αυτόν σωματικής και ψυχικής ασθενείας ...». Σε κάθε περίπτωση, στην εκκλησιαστική μας ζωή και συνείδηση οφείλουμε πάντοτε να κάνουμε πράξη τα λόγια του Χριστού: «Πατέρα μου Ας μην γίνει το δικό μου θέλημα, αλλά το δικό Σου» (Ματθ. 26,39), να ενστερνιζόμαστε ενοριακά και αγαπητικά τα λόγια της Κυριακής προσευχής: «γενηθήτω το θέλημά Σου», ενώ μέλημα των πιστών είναι η μετάνοια και σωτηρία μας, ακόμη κι αν αυτό κρίνει ο Θεός πως πρέπει να γίνει δια του πόνου και των θλίψεων. Δεν πρέπει να μας διαφεύγουν τα λόγια του αποστόλου Παύλου ότι «αν αγαπά κανείς το Θεό, ο Θεός κάνει τα πάντα (ακόμη και τα δυσάρεστα και επίπονα) να συντελούν στο καλό του» (Ρωμ. 8,28).

Συνεργατικώς με την επίσημη και ορθόδοξη ιατρική -που δεν εδράζεται σε μεταφυσικές θεωρίες, άορατες συμπαντικές ενέργειες και ενεργειακά πεδία μέσα στον άνθρωπο- το να αφήνει κανείς ανεκμετάλλευτη μία τέτοια χρυσή ευκαιρία που παρέχει η Χάρη του Θεού και να κατευθύνεται σε παραθρησκευτικά κέντρα ή αλλότριες συναγωγές, ισοδυναμεί με πνευματική πλάνη, ζημία και ειδωλολατρία.